

De vis wordt ter plekke schoongemaakt.

Bedrijvigheid in de 'boca'.

De vissers van Playa Kanoa

In de stromende regen komen ze terug. De boot wordt aangemeerd en uitgeladen. Ze hebben geen haast, zijn al vanaf de vroege ochtend de zee opgegaan en keren nu tevreden huiswaarts met een flinke vangst. Het kon wel beter, maar door de weersomstandigheden moesten ze eerder terugkeren.

TEKST EN FOTO'S SOLANGE HENDRIKSE

Even een sigaretje roken.

Alles wordt veilig opgeborgen.

Pedro en Juancho, twee vissers op Playa Kanoa, ten noorden van Willemstad. 's Morgens vroeg gingen ze al weg. En omdat de zee glad en rustig was, konden ze ver naar buiten, de volle zee op. Hun doel was op 'piska kora' te vissen op de dieplijn, een diepte van ongeveer 100 meter. Om op de plek te komen waar de rode vis zich bevindt, moeten ze precies op de 'marka' zijn. Dat zijn bepaalde herkenbare punten vanaf het land, die elkaar denkbeeldig kruisen. Daar wordt geankerd en de vislijn diep uitgewooid om de rode vis te vangen. Onderweg tijdens het varen naar de marka, wordt eerst van tevoren wat aasvis gevangen, zoals kleine bonito's (soort tonijnvisjes) en masbango's, die als levend aas gebruikt worden om de grotere vis te vangen, zoals barracuda, drau en mula. Daarvoor wordt een sleeplijn uitgewooid, ook wel trawling. Ook als ze weer huiswaarts keren, gebeurt dat tijdens het varen. De vangst die dag was vier barracuda's en voor de rest allemaal piska kora. Het weer sloeg die middag om. Van een spiegelgladde zee veranderde die in eentje met hoge, ruwe golven en dus een gevaar om er langer te vertoeven. Pedro: 'Awaseru a bati nos riba laman, pesei nos mester a bin paden'.... (We werden door de regen overvallen en moesten daarom terug). Hij haalt de boot leeg in de

stromende regen, terwijl Juancho zich even afzondert onder het lekkende afdak, om een shag te rollen. Als de grote jug eindelijk open gaat, mogen we de vangst bekijken. Aardig wat 'piska kora' en ook nog vier barracuda's. De vissen worden op de stenen trap aan het water gerangschikt. Dan heeft Juancho inmiddels z'n sigaret opgerookt en begint hij de vissen schoon te maken, terwijl Pedro zich verder met de boot bezighoudt. De vis wordt opengesneden en de darmen eruit verwijderd. Die worden in zee teruggegooid, zodat de daar rondzwemmende visjes wat te eten hebben... Dan wordt de vis in het zeewater gewassen en teruggelegd in de jug en met ijs gekoeld om direct daarna naar de afnemers te brengen, die de verse vis van tevoren

Aankomst in de stromende regen op Playa Kanoa. Pedro heeft de bar'i hak in de hand, waarmee tijdens de vangst de grotere vissen in de boot gehesen worden.

reeds besteld hebben. Tijdens het schoonmaken vertelt Juancho dat hij van Banda'bou is, van Westpunt. Daar had hij jarenlang zelf een boot. Nu gaat hij dagelijks vanaf Playa Kanoa met Pedro, die de eigenaar van deze boot is, de zee op. Vroeger op Westpunt kwam hij elke dag om

een uur of vijf z'n bed uit, zette alles klaar en maakte de boot in orde. En als de kerktoren zes uur sloeg, voer hij weg. Pedro op zijn beurt vertelt dat hij jaren in Nederland heeft gewoond, maar het leven op Curaçao prefereert en nu met de visvangst in z'n dagelijkse kost voorziet.

Playa Kanoa ligt in het noorden van Curaçao en heeft een ruige kustlijn met hoge golven. Er wordt veel gesurft door de lokale bevolking. Het is te bereiken door naar landhuis Brievengat te rijden en vervolgens naar de betonfabriek Brievengat. Net voor de fabriek naar links afslaan en vervolgens langs de fabriek richting het noordoosten. De weg leidt vanzelf naar Playa Kanoa. Als je de tijd goed uitkijkt, kun je er de verse vis van Pedro en Juancho kopen.

Overblijfsel van een restaurant op Playa Kanoa.

*De namen van de vissers zijn gefingeerd.
Met dank aan Eddy